

SEVABI YEDİ YÜZ KAT AMELLER*

Eüzü bi'llâhi mine'ş-şeytâni'r-racîm.

Bi'smi'llâhi'r-rahmâni'r-rahîm.

El-hamdü li'llâhi rabbi'l-âlemîn... Hamden kesîran tayyiben mübâreken fîh, alâ külli hâlin ve fî külli hîn.,, Hamden kemâ yenbeğî li-celâli vechihî ve lâ-azîmi sultânih... Ve's-salâtu ve'sselâmu alâ seyyidi'l-evvelîne ve'l-âhirîn, tâc-ı ruûsinâ, tabîb-i kulûbinâ üsvetine'l-haseneti muhammedini'l-mustafâ... Ve alâ âlihî ve sahibihî ve men tebiahû bi-ihsânin ilâ yevmi'd-dîn.

Emmâ ba'dü, fa'lemû eyyühe'l-ihvân... Feinne efdale'l-hadîsi kitâbu'llâh... Ve efdale'l-hedyi hedyü seyyidinâ muhammedin salla'llâhu teâlâ aleyhi ve sellem... Ve şerre'l-umûri muhdesâtühâ... Ve külle muhdesetin bid'ah... Ve külle bid'atin dalâleh... Ve külle dalâletin ve sâhibehâ fi'n-nâr... Ve bi's-senedi's-sahîhi'l-muttasılı ile'n-nebiyyi salla'llâhu aleyhi ve selleme ennehû kâl:

أَرْبَعٌ مُّسَبَّعَاتٌ، وَأَرْبَعٌ مَا حَيَاتٌ؛ فَأَمَّا الْمَسْبَعَاتُ:

فَنَفَقَتِكَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

بِسَبْعِمَائَةٍ، وَنَفَقَتِكَ عَلَى أَبْوَيْكَ بِسَبْعِمَائَةٍ،

وَذَبِيحَتِكَ شَاتِكَ يَوْمَ فِطْرِكَ

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

لَأَهْلِكَ بِسَبْعِمِائَةٍ؛ وَأَمَّا الْمَاحِيَاتُ: فَصِيَامُ شَهْرِ
رَمَضَانَ، وَحَجُّ الْبَيْتِ

وَإِتْيَانُ مَسْجِدِ رَسُولِ اللَّهِ، وَإِتْيَانُ مَسْجِدِ بَيْتِ
الْمَقْدِسِ

أبو الشيخ فالثواب عن أبي هريرة)

RE. 69/11 (Erbaun müsebbiâtün, ve erbaun mâhiyâtün; feemme'l-müsebbeâtü: fenafakatüke fî sebili'llâh bi-seb'i mietin, ve nafakatüke alâ ebeveyke bi-seb'i mietin, ve zebîhatüke şâteke yevme fıtrike li-ehlike bi-seb'imietin; ve emme'l-mâhiyâtü: Fesiyâmu şehri ramadân, ve haccü'l-beyti, ve ityânü mescidi rasûli'llâhi, ve ityânü mescidi beyti'l-makdis.)

Sadaka rasûlül'lah, fî mâ kâl, ev kemâ kâl.

Çok aziz, çok kıymetli, sevgili kardeşlerim!

Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin selâmı, rahmeti, bereketi, ihsanı, ikramı dünyada, ahirette üzerinize olsun... Allah-u Teâlâ Hazretleri sizleri sevdiklerinizle beraber iki cihanın saadetine erdirsin; dünyada aziz ve mutlu, ahirette de cennetine, cemâline nâil olan, selâmına mazhar olan, sevdiği, razı olduğu kulları zümresinden eylesin...

Allah-u Teâlâ Hazretleri Allah için tuttuğunuz oruçları, yaptığınız ibadetleri ahsen ve etem olarak kabul eylesin... Zalim nefislerimizi ıslah

etmemizi nasib eylesin... Günahlarımızın hepsini silsin, temizlesin... Bundan sonraki ömrümüzde günahlardan arınmış, halis, sâfi, pak, temiz kullar olarak yaşamayı, dîn-i mübîn-i İslâm'a en güzel tarzda hizmet eylemeyi ve Rabbimizin huzuruna sevdiği, razı olduğu kullar olarak varmayı nasib eylesin...

Dinimizi taallüm etmek, tefeyyüz eylemek için Peygamberimiz SAS Efendimiz'in mübarek hadîs-i şerîflerinden bir demet okuyoruz. Allah-u Teâlâ Hazretleri cümlemizi sevdiği razı olduğu kullarından eylesin... Efendimiz'in şefaatine nail eylesin... Öğrendiklerimizi uygulamak nasip eylesin... Ümmetin bozulduğu zamanda Peygamber Efendimiz'in sünnetini ihyâ edenlere yüzlerce şehid sevabı verileceği hadîs-i şerîflerde sabittir, müjdelenmiştir; o sevapları almayı Rabbimiz cümlemize nasib eylesin...

Bu hadîs-i şerîflerin okunmasına başlamazdan önce her zamanki itiyadımız, âdetimiz üzere; başta Peygamber SAS Efendimiz'in ruh-u pâkine hediye edelim diye; sonra onun mübarek âlinin, ezvâcının, ashâbının, etbâının, ihvânının, ahhâbının, hulefâsının, sâdât-u meşayih-i turuk-u âliyemizin;

Bu beldeleri fetheden fatihlerin, şehidlerin, gazilerin, mücahidlerin, İskender Paşa'nın; kendisinden feyz aldığımız mübarek hocamız rahmetli Mehmed Zâhid-i Bursevî Hazretlerinin; Uzaktan yakından buraya gelmiş olan değerli, kıymetli kardeşlerimizin ahirete göçmüş olan bütün sevdiklerinin, yakınlarının ruhlarına

bizlerden bir hediye-i Kur'aniye olsun diye hepsinin ruhları için; hatta bütün mü'minîn ü mü'minâta Rabbimiz dereceleri üzere ikram eylesin diye temenni, niyaz ve dua ederek bir *Fâtiha*, üç *Ihlâs-ı Şerîf* okuyalım!

a. Sevabı Yedi Yüz Kat Verilen Ameller

Mukaddimedede Arapça metnini okuduğum hadis-i şerif, *Râmûzü'l-Ehâdîs* isimli hadis kitabınının 69. sayfasınının 11. hadîs-i şerifidir.

Ebû Hüreyre RA'dan rivayet edilmiştir. "Hasen hadîs-i şerîf." diye yazılmış. Rivayet bakımından hasen, güzel, sağlam bir hadîs-i şerîf.

Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:¹

أَرْبَعٌ مُسَبَّعَاتٌ، وَأَرْبَعٌ مَاحِيَاتٌ؛ فَأَمَّا الْمَسَبَّعَاتُ:

فَنَفَقَتُكَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

بِسَبْعِمِائَةٍ، وَنَفَقَتُكَ عَلَى أَبْوَيْكَ بِسَبْعِمِائَةٍ،

وَذَبِيحَتُكَ شَاتِكَ يَوْمَ فِطْرِكَ

لَأَهْلِكَ بِسَبْعِمِائَةٍ؛ وَأَمَّا الْمَاحِيَاتُ: فَصِيَامُ شَهْرِ

رَمَضَانَ، وَحَجُّ الْبَيْتِ

¹ Deylemî, *Müsnedü'l-Firdevs*, c.I, s.374, no:1509; Ebû Hüreyre RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.XV, s.1319, no:43454; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.IV, s.215, no:3081.

وَإِتْيَانُ مَسْجِدِ رَسُولِ اللَّهِ، وَإِتْيَانُ مَسْجِدِ بَيْتِ

المقدس

(أبو الشيخ في الثواب عن أبي هريرة)

RE. 69/11 (Erbaun müsebbiâtün, ve erbaun mâhiyâtün; feemme'l-müsebbeâtü: fenafakatüke fî sebili'llâh bi-seb'i mietin, ve nafakatüke alâ ebeveyke bi-seb'i mietin, ve zebîhatüke şâteke yevme fıtrike li-ehlike bi-seb'imietin; ve emme'l-mâhiyâtü: Fesiyâmu şehri ramadân, ve haccü'l-beyti, ve ityânü mescidi rasûli'llâhi, ve ityânü mescidi beyti'l-makdis.)

(Erbaun müsebbeâtün) “Dört şey vardır ki bunlar ecr ü sevabı yedi yüz misli verilen amellerdir!”

Sevabı çok verilen ameller. Çünkü Allah-u Teâlâ Hazretleri Kur'ân-ı Kerîm'de yapılan bir iyiliğin en aşağı on misli olduğunu ve dilediğine de bu sevabı daha arttıracacağını bildiriyor:

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا

(الأنعام: ١٦٠)

(Men câe bi'l-haseneti felehû aşru emsâlihâ)
[Kim iyilikle gelirse, ona getirdiğinin on katı vardır.] (En'am, 6/160)

وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ

(البقرة: ٢٦١)

(*Va'llàhu yudàifu li-men yeşâ'*) [Allah dilediğine kat kat verir.] (Bakara, 2/261)

Fazl u keremi çoktur, dilediğine, hak edene, uygun gördüğüne daha fazla da verebileceğini bildiriyor. Ama genel ölçü; Allah CC yapılan iyiliklerin mükâfatını bire bir vermiyor, bire on veriyor! Bazen yedi yüze çıkartıyor!

Yedi başak, her başakta da yüz dane olsa ne olur?

Yedi yüz dane olur, bir ayet-i kerîmede temsil de ediyor. Bazen bire yedi yüz veriyor. İşte bire yedi yüz verilen dört şey; sevabı bayağı büyük; bire on değil, bire yetmiş değil, bire yedi yüz sevap veriyor!

Bakalım onlar neymiş; dikkatle dinleyelim, anlayalım, hem kendimiz uygulayalım hem de başkalarına anlatalım, uygulasınlar, onların sevabının da bir misli bizim defterimize yazılsın.

(*Ve erbaun mâhiyâtün*) “Dört şey de vardır, ayrıca onlar da günahları siler!”

Mâhiyât; *mâh-mâhi-mâhiyât*, ha harfiyle olunca *mahâ-yemhû* “mahvetmek, silmek” demek.

Dört şey vardır ki günahları mahvediyor, yok ediyor, siliyor. Defterden siliyor, temizliyor. Silginin kara tahtadaki yazıyı temizlediği gibi dört şey de günahları siliyor.

1. Allah Yolunda Harcanan Para

(*Feemme'l-müsebbeâtü*) “Sevabı yedi yüz misli verilen amellere gelince:

(*Fenafakatüke fî sebîli'llâhi bi-seb'i mietin*)

“Allah’ın yolunda senin sarf ettiğin masrafındır. Allah yolunda yaptığın masrafın yedi yüz misli mükâfatlıdır!”

Allah yolu nedir?

Allah yolu cihaddır. İstersen kendin cihada iştirak edip cihada para sarf ediyorsan; mesela yolda masraf yapıyorsun, silaha masraf, ata, alete, edevata, vasıtaya masraf yapıyorsun. İster böyle olsun; ister kendin gitme, bir gidene yardımcı ol, bir gaziye destek ol, gaziyi techiz eyle, techizatını ver... Her nasıl olursa olsun Allah yolunda sarf edilen paralar, para, mal, mülk, eşya, hepsi dâhildir; senin infakın, vermen, sarf etmen yedi yüz mislidir.

Allah yolu başka nedir?

Allah’ın yolu hacdır, umredir. O taraflara giderken de insanın masraf yapması da yedi yüz mislidir. Onun için oraya gidenler masrafta cimrilik yapmamalı. Eskiler demişler ki;

“—Devecinin hakkını vs. bol bol vermeli, kimsenin hakkını geçirmemeli, orada da nekeslik yapmamalı!”

Yaptığı ibadetin ecri sevabı çok olsun diye Allah yolunda kesenin ağzını açıp kimseyi üzmeden, kimsenin hakkını ketmetmeden vermeli! Kardeşlerimiz bize dediler ki;

“—Hocam siz hacca gidiyormuşsunuz, biz de hacca gidiyoruz. Sizi orada arıyoruz, bulamıyoruz.”

İki gözü iki çeşme ağlıyor.

Canım olabilir, burada görüyorsun ya orada göremesen ne olur?

“—Olur mu, herkes hocasını görüyor, biz de hocamızı görmek isteriz.”

Ağlıyor. Çok da ısrar ediyor, çok da üzülmüş. Dedik ki:

“—Hadi bu kardeşimiz vesile olsun, bundan sonra haccı beraber yapmaya çalışalım.”

İSPA şirketini kurduk. İskenderpaşa, bizim camiamızın; İSPA Turizm. Ticaret bahane; beraber olalım, beraber gidelim gelelim, haccı beraberce yapalım... Bir kazanç da olursa, onu da talebelere, hayra hasenâta sarf ederiz, camiye vs. harcarız diye düşündük. Senelerdir de bu hizmete devam ediyoruz.

Geçen sene Mekke-i Mükەرreme’de hacının birisi gelmiş,

“—Hocam bizi kaydederken ‘Para bu kadardır, bunun üstüne ayrıca para alınmayacak.’ dediler. Şimdi bizden elli dolar daha para istiyorlar.” diye şikâyetçi oldu.

Ben Mekke-i Mükەرreme’de hadis dersini anlatmak için hadis kitabını açtım hadis okudum, gelmiş bana, benden 50 dolar para istiyorlar diye şikâyet ediyor.

Şirketin ilgililerini hemen çağırdım. Dedim ki; “—Bundan elli dolar fazla istiyormuşsunuz, niye?”

“—Hocam, bunlardan eksik istenmiş. Bütün Anadolu’nun şehirlerinde şu kadar iken yanlışlık olmuş, bunlardan eksik istenmiş. İsterse kime

sorarsa sorsun, eksik. Onu tamamlıyor, yoksa fazla para isteme değil. Bir yanlışlık olmuş.”

Ben hacı efendiye döndüm, dedim ki: “—Bak, böyleymiş.”

Gönlü hâlâ vermek istemiyor, para tatlı geliyor. Hac, Allah yolunda yola çıkmışsın; 50 doların lafı mı olur! Ama nefisler terbiye olmadı mı çok zor!

Muhterem kardeşlerim!

Allah nefislerimizi terbiye etmemizi nasib etsin... Dedim ya, boşuna demiyorum. Nefis terbiye olmadı mı nefsin hırsı, tamahı, hevası, arzusu bitmiyor. Kötü huylar insanın içinden çıkmıyor.

Hâlâ vermek istemiyor. Ya bunu Allah yolunda veriyorsun, Allah'ın yolu, sevap alacaksın filan. Sonra karşı tarafın hakkı.

Dedim ki:

“—Hacı efendi, sen haccı kendi helal paranla mı yapmak istersin, yoksa onun bunun cebinden para alıp denkleştirip beleşten, bedavadan hac mı yapmak istersin?”

“—Kendi paramla yapmak isterim.” dedi.

“—O zaman vereceksin!” dedim.

Çünkü ya ben sana vereceğim, çünkü senin bilet paranın üstünü ben vereceğim. Orada bir yer tutuyorsun, şu kadar para; vasıta tutuyorsun, şu kadar para; uçak, şu kadar para... En büyük masrafı zaten uçak alıyor, ondan sonra da orada tutulan evler alıyor. Adamlar çok para alıyorlar,

o mevsimde muazzam masraflar oluyor.

“—Eğer kendi paranla haccetmek istiyorsan bunu vereceksin!” dedim

Geçen sene 1850 hacı göndermişiz, benim İskenderpaşa şirketim hepsine 100 dolar ekledi, çünkü masraf daha fazlaydı.

Neden?

Vizelerin alınması sizin bildiğiniz gibi olmuyor. Geçen sene 600 dolara vize satan oldu. Hatta bir firma Avrupa’ya kumarbaz gönderiyor, turist getiriyor. Turizm bütçesi; büyük memlekete döviz getirmiş diye, devlet hacca gidecek hacılar kontenjanından bütçesine göre 400 yüz tane hacı götürebilirsin diye ona kontenjan ayırıyor. Adam gayrimüslim! Adam bitli turist getiriyor, kumarbaz gönderiyor; bir bütçe görünüyor, turistik bir firma, büyük paralar kazanıyor. Bütçesi yüksek olduğundan;

“—Aferin sen memlekete para kazandırmışsın. Al sana hacı kontenjanı...”

400 yüz tane hacıyı ona veriyor. O da hacıyı götürmüyor, “Alan yok mu, satıyorum!” diyor; 200 dolara, 300, 400, 500 dolara... Geçen sene ibre 600 yüz dolara çıkmış, bazıları yine de gidemediler. Ama biz el-hamdü lillah —öldük dirildik, borca girdik, şöyle ettik böyle ettik— hacılarımızı götürdük. İşin gerçeği budur.

Ben de hacılara kızdığım için dedim ki:

“—Bunlardan para da istemeyeceksiniz, farkı da almayacaksınız, hepsinin üzerinde yüzer dolar hakkım olsun!” dedim.

Çünkü kızdım. Biz vizeyi almakta biraz geciktik diye hacılar dedikodu yaptılar! İskenderpaşa hacıları götüremiyor, diye bazıları da şıkır şıkır oynamış!

Niye oynuyorsun? 1850 tane hacı hacca gidemeyecek, bunun sevinilecek tarafı var mı?

Otur ağla! Senin müslüman kardeşin!

İskenderpaşa götüremiyor, diye sevinmişler. İnsanların nefislerine bak, rekabetlere bak; neler dönüyor, ne entrikalar oluyor!

Bize de dedikodu başlamış. Benim bir şeyle ilgim yok ama o hacı efendi, hacı teyze ağladı diye biz de bu şirketi kurduk, bu işleri beraber yapalım, para kazanırsak da hayır yapalım diye kurduk.

Çünkü para istemek çok zor oluyor. İnsan normalinden para kazanması, hayra sarf etmesi kolay; ama para istemek çok zor oluyor. Ben yandaki binaları alalım, alalım filan diye sizden para isteye isteye bıktım, kendimden bıktım! Küçük küçük paralar toplanıyor.

Neden?

Buraya gelen benim kardeşlerimin bütçesi böyle işte.

Az veren candan, çok veren maldan! Olmuyor, olmuyor diye kızdım, üzüldüm ama yine oldu. Demek kızmamak, sabretmek lazımmiş. Yine bütün binalar alındı, yıkıldı, camiye katıldı, altı üstü cami sekiz misli genişledi. Caminin mevcut namaz kılma alanı sekiz misli genişledi!

Dertli olan konuşurmuş. Şairin dediği gibi:

Bir dokun bin ah işit kâse-i fağfûrdan!

Eskiden Çin'in kâsesi meşhurmuş. Çin kâsesi buraya gelirmiş, çok da kaliteli porselen olduğu için, bir dokunsan çinn çinn... ötermiş. Bir dokunduğun zaman kâse bin tane çinn diyor, ah ediyor. Hasret çekiyor, kendi yapıldığı Çin memleketini özleyiyor da bir dokunsan bin tane ah ediyor, çinn çinn diyor...

Ben de kâse-i fağfûr gibi fırsatı bulunca meseleyi açtım. Hepsinden yüz dolar evelallah hakkım var. Hakkımı helâl ediyorum ama onlar bana gıybet ettiler, aleyhimde konuştular diye onu mahsustan yaptım. Onların hakkı benim üstünde kalmasın da ben affederim. Ama onlar cahillik ettiler. Öyle yaptık el-hamdü lillah.

Bunları neden anlatıyoruz?

(Nafakatüke fî sebîli'llâh) Allah yolunda harcadığının yedi yüz misli sevaptır ya; insan orada 50-100 doların hesabını mı yapar? Harca be mübarek! Sadaka ver, hayır yap be insan!..

Orada yedi yüz misli Sevap kazanıyorsun. Sen cenneti kazanmaya gitmişsin, Allah'ın bir ibadetini yapmaya gitmişsin; ufak tefek hesaplara takılır mı?

Hacı babanın parası kıymetli; buğdayı, arpayı satmış, parayı zar zor biriktirmiş. Burayı ticaret sanıyor, pazarlık yapıyor.

Olmaz. Cömertlik, İslâm'ın en önemli huylarından birisidir.

Demek ki cihada sarf edilen para yedi yüz

mislidir çünkü fî sebilillahtır. Hacca, umreye sarf edilen yedi yüz mislidir. Orada cimrilik, nekeslik, pazarlık, aldatmaca, kandırmaca yapmak doğru değildir. Helâl parayla bol bol harcayarak, herkese hakkını vererek yapmak lazım. Bunları öğrenmeli!

Haccın adabından birisi helal parayla gitmektir, kitaplar yazar ama millet Lebbeyk'i öğreniyor, şunu öğreniyor, bunu öğreniyor, detayın, teferruatın kılı kırka yarıncaya kadar her türlüşünü öğreniyor da ana meseleyi atlıyor, ana noktayı kaçırıyor. Onları kaçırmamak lazım!

(Nafakatüke fî sebîli'llâh) “Allah yolunda bu paralar harcanacak!”

Neden kazanılıyor? Allah yolunda harcanmak için kazanılıyor, harcanacak!

2. Annene Babana Harcadığın Para

(Ve nafakatüke alâ ebeveyke bi-seb'imietin)
“Anana-babana, ebeveynine harcadığın masraf da yedi yüz mislidir!”

İslâm'ın anneye-babaya verdiği önemi gör!

Cennet nerede? Cennet annelerin ayaklarının altındaymış. Kaldır bakalım ayağını cenneti görebilecek misin?

“Cennet annelerin ayağının altında!” demek ne demek? Annenin elini değil, ayağını öp; ona ne kadar hizmet edersen, onun ayağının altını öpersen o zaman cenneti kazanırsın demek. Annene-babana hürmet et demek. Onun işareti, mânası o.

Onun için evlat anne-babayı sevecek, anne-babanın gönlünü hoş etmeye çalışacak. Bir evlat annesine, babasına kendisini sevdirebilirse; hüner gösterip başarı gösterip bir şeyler yapıp annesine babasına kendisini sevdirebilirse babası-anası da onun yüzüne bir sevgiyle bakarsa bir bakışına Allah, bir köle âzad etmiş gibi sevap veriyor!

“—Şu bizim oğlana mâşaallah! Aferin be, bizim oğlan, bizim kız, aferin hafız olmuş...”

İçinden seviyor, bir sevgiyle baktı, filan. Ooo, çok güzel, anası babası memnun.

Evlat baktırabilmişse babanın-ananın bir bakışına evlada bir köle âzad etmiş kadar sevap veriyor.

“—Hocam, köle âzad etmek ne kadar masraf tutar, ne demek?..”

Çok büyük bir şey; otomobile, kamyonu benzemez, otobüse benzemez. Bir insan senin kölendi, çalıştıracaktın, emrindeydi; âzad ediyorsun! Çok büyük bir para! Anasına-babasına bir baktırdığı zaman bir köle âzad etmiş gibi sevap kazanıyor.

O zaman evlat ne yapacak?

Anasının-babasının etrafında pervane gibi dönecek; gönlünü almaya çalışacak, elini öpecek, ayağını öpecek, hediye alacak, allem edecek kallem edecek, hünerini gösterecek; işi başaracak, becerecek, anasına babasına kendisini sevdirecek, o sevabı kazanacak!

Demişler ki:

“—Yâ Rasûlallah, anne-baba evladına bir kere bakmaz ki; üç yüz altmış defa bakar?”

Bir bakıp sonra gözlerini kapatmıyor ki! İnsan önünde dolaşırsa çok bakar.

Peygamber Efendimiz: “—Allahu ekber!” demiş.

Üç yüz altmış defa bakarsa Allah için üç yüz altmış köle âzat etmek sevabını vermekte güçlük mü var? Hâşâ, sümme hâşâ. Verir, o kadar verir!

Anne-babaya masraf yapmak yedi yüz misli sevap! Terlik al, takke al, mendil, çorap, kumaş, elbise al, yiyecek götür; tatlı götür, tuzlu götür, ilaç götür, gezmeye, seyahate götür...

“—Babacığım bir yere gitmek ister misin? Bugün boşum, tatildeyim. Emret...” filan de.

“—Anneciğim, ne istiyorsun, canın ne istiyor; seni bugün Eyüp Sultan’a götüreyim mi?”

“—Götür evladım, hay Allah senden razı olsun...” Sevabı hemen nasıl alıyor. Bunlar da ilâhî tezgâhtarlık.

Müslümanlık zor, Müslümanlık bir bakıma zekâ işi! Sevapları kazanmasını herkes bilmiyor, günahlara dalıyor. Sevapları kazanmak için insanın zeki olması lazım, zekâsını kullanması lazım.

Allem edecek kalem edecek, anasının-babasının duasını alacak, sevabı kazanacak!

3. Ramazan Bayramı’nda Kesilen Kurban

Bir, Allah yolunda masraf yapmak; iki, ana-babaya masraf yapmak. Üçüncüsü:

(*Ve zebîhatüke şâteke yevme fıtrike li-ehlike bi-seb'imietin.*) “Senin Ramazan Bayramı’nda koyununu kurban etmen, koyun kurban etmek, ailen için, çoluk çocuğun için kurban kesmek yedi yüz misli sevaptır!”

Ramazan Bayramı’nda ailen bolluk içinde olsun, rahat etsin, evde bir şenlik sefalık olsun, kebab olsun, pırla olsun, büryan, dolma, kıyma olsun... Kim neresini seviyorsa; kimisi ciğer seviyor kimisi mumbar seviyor, çeşitli şeyler oluyor.

Evde bir şenlik, bir muhabbet oluyor; bayram bir bakımdan daha takviye edilmiş oluyor.

Misafir gelse; “Buyur, kal, otur, ye! Soframız iyi, yemeğimiz var.” dersin filan. O da yedi yüz misli.

Neden?

Ramazan kıymetli bir ay ki, onun bayramı o kadar büyük ki, Allah-u Teâlâ Hazretleri zaten çok sevaplar veriyor; bir bayram oluyor, her yönden bereket olsun, ortalık coşsun, taşsın diye Allahu Teâlâ Hazretleri buna da bu sevabı vermiş, Peygamber Efendimiz de söylüyor.

Kurban Bayramı’nda zaten kesiyor, vacib olan kurbanını kesecek. Ramazan’da kurban keserse bu sevabı da alır.

4. Ailene Harcadığın Para

Ve emme'l-mâhiyât dedi, günahları silenlere geçti. Hâlbuki üç tane oldu. “Dört şey vardır ki onların sevabı yedi yüz misli!” demişti. Dördüncü nerede?

Buraya bir işaret koymuş, kenara yazmış:

(*Leâllehû ve nafakatüke alâ zevcetike ve ehlike ev iyâlike.*) “Burada bir bölüm daha olması lazım, Allahu a’lem. Bu da ne olabilir? Ailene, zevcene, ev halkına infakın da yedi yüz mislidir. Bir o kısım var!” demek. Demek ki rivayette bir kısım yazılmamış, kenarda açıklama yapılmış.

Çoluk çocuğuna bakmaya kim mükellef, kocası mükellef değil mi? Evin reisi! Evin reisi olmak kolay değil. Evin reisi olmak biraz uğraşmayı, çalışmayı gerektiriyor. Git, çalış, helalinden kazan, yiyecek içeceği getir. Hanımın çalışma mecburiyeti yok! Hatta hanımın ve çocukların gıdası, nafakası, barınması, giyinmesi beyin üzerine borç olduğundan, vazife olduğundan fakihler, alimler:

“—Kadın çocuğunu emzirmese, baba zorlayamaz.” demiş.

Anelik şefkatinden çocuğunu emzirirse emzirir. O ekstra bir şey, keyfî bir şey, isterse emzirir. Emzirmese, baba; “Çocuğunu emzirsene!” diyemez. Neden?

Ananın-babanın, çocuğun, hepsinin nafakası babanın üzerine ait olduğundan! O çocuğa sütü de o bulacak. Ya sütanne bulacak, ya süt alacak, besleyecek, bakacak!

İslâm’ı görüyor musunuz, nasıl?

İslâm’da reislik, kabadayılık değil! İslâm’da reislik; sorumluluk, mükellefiyet, hizmet! Her bakımdan böyle, devlet hizmetleri de böyle! Efelik, kabadayılık değil, saltanat değil;

hizmet, sorumluluk! Birisi de bu olabilir: Allah yolunda mal sarf etmek, yedi yüz misli. Ana babaya sarf etmek, yedi yüz misli. Ramazan Bayramı'nda aileye kurban kesmek, yedi yüz misli. Dördüncüsü de muhtemelen; hanımına, çoluk çocuğuna yapılan masraf, o da yedi yüz misli.

Muhterem kardeşlerim!

Onun için ailenize karşı cömert olun! Ailede bolluk bereket olsun; çocuklar dışarıya bakmasın, komşunun ağacına tırmanmasın, tenezzül etmesin, başkasına el uzatmasın. Çocuktur, cahildir; istetmeyin! Evde her şey bol olsun!

Eve yapılan masraf hacca yapılan masraf gibi, cihada yapılan masraf gibi, ana babaya yapılan masraf gibidir! Fileler dolu olsun, evde bereket bolluk olsun, çocukların gözü doysun, gönlü doysun, helalinden bol bol yesinler. Sakınmayın, çekinmeyin!

“—İşten artmaz, dışten artar!” demişler, atasözü var.

O nedir? O, israf olmasın demektir. Müsrifâne harcamayın mânasına geliyor. Yoksa çoluk çocuğuna yiyecek içecek verme de hasta olsunlar, verem olsunlar, kan kusunlar demek değil herhalde. Veyahut o mânaya bile olsa Peygamber Efendimiz öyle olmasın diyor, çoluk çocuğuna ikram yapmayı tavsiye ediyor. Müslüman, Peygamber SAS'ın tavsiyesini tutacak!

b. Günahları Silen Şeyler

Günahları silen, mahveden, yok eden güzel

amellere gelelim. Onlar neymiş?

1. Ramazan Orucu

(*Fesiyâmu şehri ramadân*) “Ramazan günü tutulan oruç!” Günahları siler. Ramazan, bir sene önceki Ramazan’a kadar arada işlenmiş günahları siler, defterden temizler. Ama Ramazan orucu güzel tutulursa!

Oruç nasıl tutulacak?

Yemek yemeyecek, su içmeyecek, diğer yasaklara riayet edecek, gözüyle harama bakmayacak, kulağıyla haramı dinlemeyecek, elini harama uzatmayacak, dilini haram söz söylemekte kullanmayacak, yalan dolan, gıybet, iftirada bulunmayacak... her azasını günahlardan koruyacak! Oruç budur.

Bir insan sahura kalktı, “Ramazan orucuna niyet ettim.” dedi, ama gözüne sahip olmuyor; harama bakıyor, açık saçıklara bakıyor, televizyona, mecmuaya, gazetenin müstehcen, muzır neşriyatına bakıyor.

Ne oldu? Sevabı gider!

Peygamber Efendimiz:

“—Allah’ın onun aç ve susuz kalmasına ihtiyacı yok.” diyor.

Dilini tutmayan, yalan sözü, gıybeti, dedikoduyu bırakmayanın orucunun sevabı olmaz. Allah’ın onun orucuna, aç ve susuz kalmasına ihtiyacı yok. Mühim olan bu günahları işlemeyecekti!

Onun için bir durum olmasın diye Ramazan’ın başında kardeşlerimize her zaman hatırlatıyo-

ruz: Avustralya’da da radyolardan –Melbourne radyosunda, Sydney radyosunda– bizimle röportaj yaptılar. Hatta bizim AKRA radyosu telefonla bağlantı kurdu, buraya da oradan tele-röportaj ile arkadaşlara mesajımızı ilettik. Aman orucu güzel tutun. Oruç sadece aç kalmak, susuz kalmak değildir, bunu iyi bilin, dedik.

Millet sinirleniyor. Sigara içmediği için öğleden sonra ibre tehlikeli tarafa kayıyor. Barut gibi oluyor, adamın yanına yanaşırsan kavga çıkartıyor. Ondan sonra da diyor ki:

“–Kusura bakma! oruçluydum, kafam dumanlıydı.”

Oruç bu kötü huyları engelleme çalışmasıydı, sen yapamadın, sevabı kaçırdın! Sabırlı olacak, derya gibi engin olacak!

Akşam oluyor, iftar vaktinde yollar tıkanıyor. İnsan yolda, iftar edilecek yere gidecek. Biz geçen gün Ankara’da 20 dakika geç gittik. Sinirler geriliyor. Şeytan herkesin omzuna binmiş, kamçıyı eline almış, şırak şırak şıraklattırıyor. Kamçıyı yiyen de bağılıyor; sağa bağılıyor, sola bağılıyor, çatıyor...

Hani? Oruçluydun, hayrola? Sabırlı olacaktın, kızmayacaktın, melek gibi olacaktın?..

Orucun kıymetini, mahiyetini ve nasıl tutulması gerektiği iyi bilmek lazım. Tamam mı? Oruç sadece aç ve susuz kalmaktan ibaret değildir. Ahlâkî noktalarda kusurlar işlenirse o orucun sevabı kaçar, insan akşama hava alır. Aç ve susuz kalmaktan ibaret bir durum olur. Hadîs-i şerîflerde bu kesin olarak bildiriliyor. Ahlâklı

insan olacaksınız, olacağız.

“–Zaten ahlâklıyım...”

O zaman sinirlenmeyen insan olacaksın, sabırlı insan, kendini

tutan, nefesine hâkim olan insan olacaksın. Muzır neşriyata bakmayacaksın!

Televizyon bir acayip alet: Bir kanalını çeviriyorsun; ilahi, camide takkeli insanlar, güzel. Bir kanalını çeviriyorsun; dekolte kadın şarkı söylüyor, türkü söylüyor, Ramazan eğlenceleri, eski kantolar, çingene çıgan mûsikisi, bilmem neler...

Bunun Ramazan’la ne ilgisi var? Ramazan rezaleti bu! Ramazan’da insan dindar olacakken, gündüz oruç tutuyor; akşam tiyatro, bar, pavyon, eğlence...

Olmaz! Ramazan’ın gündüzündeki melek gibi durum gece de devam edecek. Ramazan’daki melek gibi durum Ramazan’dan sonra da devam edecek. Olmazsa kıymeti yok.

Bir insan Ramazan’dan sonra Ramazan’daki halini bıraksa ne olur?

O bir işarettir, Peygamber Efendimiz söylüyor: “Ramazan orucu kabul olmadı, Ramazan ibadetleri kabul olmamış!” demektir.

Bir insan Ramazan’dan sonra Ramazan’daki hâlini bırakıyor mu? Bırakıyor.

Gene içkiye başladı mı? Başladı. Bazı içkici dükkânlar var, şarkıcılar var:

“–Ramazan münasebetiyle dükkânımız kapalı-

dır, meyhanemiz kapalıdır!” diye yazıyorlar.

Ramazan'dan sonra ne olacak? Yine Açılacak. Sen hava aldın. Ramazan orucunun kabul olmadığıнын alameti! Ramazan'dan sonra o meyhane levhası oradan silinecek. “Burada helal lokma yenilir, burada haram yok!” diyorsa Ramazan orucu kabul olur. “İçki kalkmıştır.” diyorsa, kabul olur.

Şarkıcı Ramazan'da şarkı söylemiyor. Öyle enteresan tipler var. Eskiden varmış; hırsızlık yaparmış, Ramazan'da tatil yapıyor, Ramazan'dan sonra gene hırsızlık yapıyor. Eski edebiyatımızda Uğru Abbas filan diye hikâyeler vardır. Olmaz! Ramazan'dan sonra devam edecek. Ramazan insanın ıslah olması içindir. İslah olmamışsa aşı tutmadı demektir. Bunu unutmayın, bu da çok önemli!

Ama Ramazan o kadar kıymetli bir ay ki geçmiş bir senelik günahları, daha önceki Ramazan'la aradaki günahları siliyor.

Peki, daha öncekiler ne olacak?

Onlar da o Ramazan'da silinmişti. Her Ramazan kendisinden öncekini silmişti. Onun için insan günahsız olacak. Orucu güzel tutsa, Ramazan'dan güzel çıksa insan günahsız olacak. Onun için bu aya çok dikkat edin; orucun mahiyetini anlayın, orucu güzel tutun, ibadetlerinizi güzel yapın...

Ramazan'da camiye geliyorsunuz, Ramazan'dan sonra da; Ramazan'da sabah namazına gidiyorsunuz, Ramazan'dan sonra da; Ramazan'da Kur'an okuyorsunuz, hatim indiriyor-

sunuz, Ramazan'dan sonra da okuyacaksınız. Ramazan'da sigarayı bıraktınız, şimdi de bırakacaksınız, Ramazan'dan sonra da bırakacaksınız...

“—Hocam, bir sigara keyfimiz var! Zaten ihtilafı bir mesele, bazı alimler caiz diyor, mubah diyor, bazıları şöyle diyor... Bizim sigaramıza dokunma!”

Ben bizim mecmuada bir yazı yazdım. Anadolu'nun bilmem hangi ilinden;

“—O hoca bizim sigaramıza dokunmayın!” diye haber geldi.

Ama gece de rüya gördüm, evliyâullah büyüklerimiz memnun olmuşlar. Güzel bir rüya gördüm; benim gönlüm müsterih, onlar ne derse desin!

“—Bizim sigaramıza dokunmayın.” filan demişler. Ben dedim diye adam bana kızıyor. Hoca sigarayı içiyormuş, kaloriferin kenarına koyuyormuş, namazı kılıyormuş; ondan sonra yine sigaraya devam, fesubhanallah!

Ankara'da sevdiğimiz bir tıp profesörü var. Telefonla aradım:

“—Hocam, çok hastaydım.” Dedi

“—Geçmiş olsun, ne oldu?”

“—Felç oldum, zor kurtuldum.” dedi.

Şimdi o doktor, ben de hoca; edebiyatçı, din hocası. O doktor ama;

“—Sigara içiyordunuz galiba?” dedim.

“—Maalesef evet ama şimdi bıraktım.” dedi. Muhterem kardeşlerim!

Bu sigara zehir! Zehir ve zifir! Kış gününde kenar mahallelere bir gidin; eğri büğrü soba borularından, deliklerden aşağıya zifir damlıyor ya, yerden de lekesi çıkmıyor ya, bazen odada da soba tüttüğü zaman aşağı damlıyor ya... İşte o zifir sigara dumanında aynen var!

Mübalağa etmiyorum. O zifir ciğerinize doluyor. Ciğerinizin rengi kırmızılıktan zifir rengine, katran rengine dönüyor. Sonunda simsiyah oluyor. Bırakın şu sigarayı! Allah bir fırsat vermiş, içinizde sigara içen varsa nasıl olsa Ramazan'da bırakmışsınız, şu sigarayı atın, bu zehiri bırakın, alıştığınız bu tatlı belayı, musibeti atın, kurtulun. İşin doğrusu bu!

“—Hoca, bizim sigaramıza karışmasın!” deseler bile söylerim çünkü ben hakkı söylüyorum.

Derviş; keyfine zıt çıkan insan, keyfine uymayan insan demektir. Sen dervişsen mükeyyifâtı da bırakacaksın. Dervişlikte

keyfine uymak yok, keyfine zıt gitmek var. Keyfini yapmamak, keyfine karşı çıkmak var.

Ramazan ayı günahları silen, tertemiz yapan bir ay. El-hamdü lillah!

Yâ Rabbi! Bizi nice Ramazanlar'a eriştir, günahlarımızı silecek şekilde, Ramazan orucu güzel tutmayı, ibadeti yapmayı nasib eyle...

2. Hac

Mâhiyat'ın, günahları silen şeylerin ikincisi: (Ve

haccu'l-beyti) “Beyt’i haccetmek.”

Beyt dediği *el-Beyt*, *Beytullah*. *Kâbe*, *Kâbe-i Müşerrefe*’ye haccetmek de günahları siler. İnsan bir haccetti mi, daha önceki günahları silinir. Ondan sonra bir daha hac etse, onunla arasındaki günahları silinir.

Onun da şartı nedir?

Başta helal lokmadır, helal lokmadır, helal lokmadır! Helal lokmayla haccetmektir. Çünkü bir insan haram lokmayla haccederse, *Lebbeyk Allahümme lebbeyk* dediği zaman, “Kat kat emrindeyim yâ Rabbi, buyur, senin sözünü derhal tutacağım, emrindeyim!” dedikçe, Allah-u Teâlâ Hazretleri (*Lâ lebbeyke ve lâ sa’deyk ve’l-haccu merdûdun aleyk.*) “Sana lebbeyk ve sa’deyk yok, senin bu sözün sahte, senin haccın makbul değil, senin haccın senin yüzüne çalınmış durumda!” dermiş. Onun için helâl lokmayla haccedecek.

Onun için bazı takvâ ehli insanlar kendi parasını bir tarafa koyarmış, sevdiği bir arkadaşından borç para almış, onunla haccedermiş. Öbür taraftan borcu ödüyor. Borç para helal olduğundan –onda bir şey yok, borç para alıyorsun– böyle bir kurnazlık düşünürlermiş ki hac helal olsun.

الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَعْلُومَاتٌ، فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا
رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ

(البقرة: ١٩٧)

(*El-haccü eşhurün ma’lûmât*) “Hac belli

aylardır. Bu aylarda, (*femen farada fîhinne'l-hacce felâ refese ve lâ füsûka ve lâ cidâle fi'lhac.*) Refes yok, füsuk yok, cidal yok hacda...” (Bakara, 2/197)

Hacda kötü söz söylemek, kötü iş yapmak yok, kavga gürültü, cidal cenk, çirkin işler yok. Onun güzel yapılması lazım. O da önemli.

Ramazan orucunun nasıl tutulması gerektiğini insanların bilmediği gibi, haccı nasıl yapacağını da çok kimse bilmiyor. Oraya gidenler haccın sevabını kaçırabiliyorlar.

“Kâbe’nin etrafında kaç tane kapı var? Minaresinin sayısı ne? Direkleri kaç tane? Kubbeleri nasıl? Çarşıda pazarda neler aldın sen bakalım gelinine, torununa? Göster bakalım kaçta aldın, kem riyal...” vs. Bunlar haccın sevabını kaçıran şeyler olabiliyor. Onun da güzel yapılması lazım.

3. Rasûlüllah’ın Mescidini Ziyaret Etmek

وَإِتْيَانُ مَسْجِدِ رَسُولِ اللَّهِ

(*Ve ityânü mescidi rasûli’llâhi SAS*) “Rasûlüllah SAS’in mescidine gelmek!” *İtyan*, “gelmek” demek. Biz Peygamber Efendimiz’in mescidine gitmek diye düşünüyoruz, o gelmek diyor.

Neden? Orada da ondan! Peygamber Efendimiz “Bu mescide gelmek...” diyor. Peygamber Efendimiz’in mescidine gelmek de günahları siler. Rasûlüllah’ı ziyaret, mescidini ziyaret de günahları siler.

Muhterem kardeşlerim!

Üç mescid ziyaret olunur, dinimizde başka [mescidler] için kalkılıp bir özel sefer ve ziyaret yoktur. Bir; Mescid-i Haram, Kâbe'nin etrafında olan mübarek mescid. İki; Mescid-i Resûlillah, Medine'deki Mescid-i Nebevî. Üç; Kudüs'teki Mescid-i Aksa.

4. Mescid-i Aksa'yı Ziyaret Etmek

وَإِتْيَانُ مَسْجِدِ بَيْتِ الْمَقْدِسِ

(*Ve ityânü mescidi'l-beyti'l-makdis*) “Kudüs'teki Mescid-i Şerif'i Mescid-i Aksa'yı ziyaret, oraya gelmek de günahları siler!”

Aziz ve muhterem kardeşlerim!

Peygamber SAS Efendimiz:

“—Kudüs ziyareti de, Medine ziyareti de, hac da, Ramazan da günahları siler.” buyuruyor.

Kudüs elimizden yahudilerin eline düştü! Maalesef, büyüklerimiz çok cihad etti. Mehmed Zahid Kotku Hocamız cennetmekânın Suriye'de cihadı var, Suriye'de savaşı var. Çok şehidler oldu.

Benim dedem rahmetli, oralarda şehid olmuş. Dedem askere gitmekle mükellef değilmiş. Hem parmağında tetik çekmeye mâni bir arızası varmış hem de medrese ehli olduğu için gitmek zorunda değilmiş. Ama cihad sevabı alayım diye gitmiş, şehid olmuş, Allah şefaathlerine erdirsin... Çok uğraştılar. Ama Kudüs elimizden çıktı.

Muhterem kardeşlerim! Kudüs elimizden nasıl çıktı?

Önce müslümanların devlet-i aliyyesinin birliği, beraberliği bozuldu. Araplar Türkler'e, Türkler bilmem nelere karşı oldu. Önce Araplar'ın eline geçti. Doğrudan doğruya yahudinin eline geçmedi. Önce parçaladılar; evvela Osmanlı'nın elinden aldılar, Arapların eline geçirttiler. Kimse bir şey demedi. Araplar memnun. Biz burayı Osmanlı'dan aldık, tamam. Ama sen işin bir de arkasını seyret; arkasından o zayıf Araplar'ı beynelmilel entrikalarla tepelediler, bu sefer Kudüs yahudilerin eline geçti. Bugün de aynı oyunlar oynanıyor.

Nasıl olması lazım?

Müslümanların kardeş olması lazım. Birlik ve beraberlik içinde olması lazım. Arap'ın Kürt'e, Türk'e; Türk'ün Kürt'e, Arap'a, Çerkez'e; onun ötekisine, berikisinin ötekisine sımsıkı muhabbeti olması lazım.

“—Biz birbirimizin kardeşiyiz!” demesi, “Mü'minler birbirlerinin kardeşidir, bu kardeşliği hiçbir şey zedeleyemez!” demesi lazım.

İrkçılık Arap'ın içine girdi. Urube, urube...

Urube; “Arapçılık, Arap ırkçılığı” demek. Suriye'de Hafız Esedler, Irak'ta Saddamlar başladılar.

“—*Urube urube fî sebili'l-urube*” ne demek?

“—Arap ırkçılığı yolunda mücadelemiz!”

Parti kurdular. Arap ırkçılık partisini, Baas Partisi denilen partiyi Michael Eflak diye bir

gayrimüslim kurdu. Aldattılar, kandırdılar, parçaladılar, böldüler; şimdi de parça parça koparıyorlar. Birbirlerine muhalif, birbirlerini düşman gruplar haline getirdikten sonra kesip kesip koparınca ötekisi bir şey diyemiyor. Orasını koparıyorlar, burasını koparıyorlar, ötekisi bir şey diyemiyor; elden gidiyor.

Hınçlarını görüyor musun?

Biz yüz yıllarca bu herif-i nâşeriflere hâkim olduk, bizim tarihimizde bir şey var mı? Yok.

Adamların aldıkları terbiyeyi görüyor musun?

O herif zaten linç edilmiş, ayrı, fakat ona onu yaptıran zihniyeti kim veriyor, onu takip etmek lazım. “Sen ne biçim dindarsın, sen ne biçim din adamısın ki bir katliamı, ibadet eden bir yere, bir saldırıyı yapacak terbiyeyi buna niye verdin?!” diye o hahamı, o zihniyeti takip etmek lazım.

Sırlar için de aynı şeyi söylüyorum. Savaş olur, savaşın da kendine göre bir âdabı var.

Peygamber Efendimiz mücahidleri gönderirken diyordu ki:

“—Kadınlara, çocuklara dokunmayın! Kendi hâlindeki ihtiyarlara dokunmayın! Bir kenara çekilmiş rahiplere, ibadet eden insanlara dokunmayın! Hurmalıklara, ağaçlara, ekinlere, ziraata zarar vermeyin! Ancak size karşı çıkan insanlarla cihad edin!” Peygamber Efendimiz böyle tavsiye ediyor.

Peygamber SAS Efendimiz o koca Arap yarımadasında Suriye’ye kadar mıntıkada

İslâm'ı yaydı; o kadar az telefât, zayıat ile yaydı ki o kadar az insan öldü ki... İslâm'la mücadele eden insanları bile öldürmedi, ıslah tarafına gitti. Mekke'yi fethettiği zaman bile üç-beş direnen insandan başkası öldürülmedi.

Hatta Peygamber Efendimiz “Ben intikam alacağım!” diyen komutanları değiştirdi. Bu sinirli, bu sınırdan müşrikleri öldürür diye onu komutanlıktan aldı ve dedi ki:

“—Kâbe'ye sığınan canını kurtarır, falancaya sığınan, filanca konağa giden, şöyle yapan canını kurtarır!” dedi.

Yeter ki çarpışmasınlar diye onların sığınacakları yerleri gösterdi. Hani bir şeyi sıkıştırırken ne tarafa gideceğini de göstermek lazım. Onlar da öyle yaptılar, direnmediler. Ölüm olmadı, kan akmadı. Efendimiz'in ömrü boyunca yaptığı bu; çok az bir zarurî zayıatla, çok muazzam bir başarı elde edildi.

Bizim tarihimizde böyle bir şey yok! Bizde kiliselere, havralara dokunmak yok, ama onlarda var! Demek ki dinleri sakat ve din adamlarının kafaları hasta, gönülleri çürümüş ki adamlarına tavsiye ediyorlar. Biz yine burada ayağa kalkmıyoruz. Burada mukabele bilmisil yapmıyoruz.

Neden? Suçlu cezayı çeksin diyoruz. Bizim zihniyetimiz, mantığımız âdilâne. Oradaki yapmış, buradaki niye çeksin, diye düşünüyoruz. İslâm'ın güzelliği, asaleti, dürüstlüğü, kıymeti; ötekilerin de neden değiştiği, bozulduğu, hükümden kalktığı ortaya çıkıyor. Görün, her şey ortada!

Palavraları bir tarafa bırakalım, medeniyet laflarını bir tarafa bırakalım. Avrupa mı medenî İslâm âlemi mi medenî?

İslâm âlemi medenî! Avrupa gaddar, hunhar, yalancı dolancı, hilekâr, aldatmaca yapan, sözünde durmayan insanlar. Hiçbir sözüne güvenemezsin. Neden?

Temelleri yalan dolan üzerine kurulmuş.

“—Peki medeniyetleri?”

Medeniyetleri hep göstermelik! Öyle medeniyet olmaz. Aslında çok gayr-i medenî, çok barbar, çok zalim, çok vicdansız insanlar. Bunları bilmemiz lazım. Bizi yanlış yere, yanlış propagandalarla uyuşturuyorlar. Bu adamların ciğeri beş para etmez! Ne varsa İslâm’da! İslâm güzel. Allah’ın bu dini güzel, Müslümanlık güzel. Aldanmayalım!

Bir de muhabbetimizi bozmayalım. İnsan muhtelif ırklardan gelebilir; Boşnak olabilir, Pomak olabilir, Çerkez, Abaza, Kürt olabilir... Saydıklarımdan çok sevdiğim kardeşler var. Arap olabilir, hatta İngiliz olabilir, Alman, Rus, Bulgar olabilir. Ruslar’dan müslüman olan var, İngiliz’den müslüman olan var. Hatta Yunanlı olabilir. Yunanlı müslüman var, Avustralya’da geldi bir de derviş oldu, sakallı, mütedeyyin.

Ben bunu niye sevmeyeyim?

İslâm insanları nasıl birbirleriyle kaynaştırıyor. Başka hiçbir ilaç yok, insanlığın kurtulması için dünyada bir başka ilaç yok! Eğer insanlık dünya üzerinde toplu bir mutluluk istiyorsa

ne Hindulukta medet var ne Hıristiyanlıkta ne Yahudilikte... Medet, ilaç İslâm'da! Hinduların hâlini, Hindistan'da yaptıkları zulümleri gördünüz. Avrupalıların hâlini gördünüz, zaten tarihten de biliyorsunuz.

Haçlıların insan eti yediklerini, müslüman çocukları kebab edip yediklerini, sofralarına koyup yediklerini hatıralarında, kendi kitaplarında yazıyorlar. Yamyam! Haçlıların Anadolu'yu istila ettikleri zaman Bunu zevk alarak yaptıklarını, müslümanların etini kızartıp yediklerini, kendi kitapları yazıyorlar.

Muhterem kardeşlerim!

Kendi kitaplarında İslâm ülkelerine geldikleri zaman orman yangınları çıkarttıklarını yazmışlar. Hatta İstanbul'da meşhur yangınlar olmuştur; Fatih Sarıgözel yangını, Samatya yangını vs. Bu yangınları papazlar çıkarttıklarını kitaplarında yazıyorlar:

“Çıkarttık, müslümanların cayır cayır yanmasını zevkle seyrettik, ikinci kattan nasıl atlayıp bacağı kırıldığını, ne yaptığını vs.” diye yazıyorlar.

Bunları bilin, bu adamlar böyle!

Muhterem kardeşlerim! Siz Ege'deki yangınların neden çıktığını sanıyorsunuz?

Turist geliyor, orada tuzacağını kuruyor. Eğlenecek kadar eğleniyor, kazı yapıyor, tarihî eser kaçırıyor, yapacağını melaneti yapıyor, kesesini dolduruyor. Bir de ormanı yakıp ondan sonra kalkıp gidiyor. Kendi kitapları söylemese,

kendi kitaplarında, hatıralarında bunun itirafları olmasa o zaman insanın inanacağı gelmiyor.

Biz niye yapmıyoruz?

Ben şahsen şöyle düşünüyorum: Zararlı otlardan kurtarmak için bir tarlayı ateşe verdiğimiz zaman, boş tarla ateşe veriyoruz, zararlı tohumlar, otlar... yanıyor. Oradaki karıncalar, böcekler ne oluyor diye vicdanımız razı olmuyor. Tarladaki zararlı dikenlerin yakılmasına bile razı olmuyoruz.

Ormanda o kadar hayvan var, can var, Allah hepsinin hesabını sorar. İnsan bir karıncaya bastı diye üzülüyor.

“—Zavallıyı ezdim, hay Allah, görmedim...” diye üzülüyor insan.

Bizim dinimizin güzelliğine, bize verdiği terbiyeye bak; şu alçakların yaptığına bak! Biz bunların kafasında olsaydık yedi asırda Sırp kalır mıydı, Yunan kalır mıydı, başka milletten insan kalır mıydı?..

Hepsini keserdik! Osmanlı, koca ordusu var, onların yaptığı gibi yamyamlık yapacak olsaydı, keser keser sucuk yapardı, dolma, sarma yapardı, kebab yapardı. Veya kuyulara atardı.

İşte Kelbecer katliamı sene-i devriyesi. İşte Ermeniler, neler yaptıklarını görüyorsunuz. Sırp-ların nasıl Sava Drava nehirlerine müslümanları kesip kesip attıklarını biliyorsunuz. Nikos Sampson’un Kıbrıs’ta nasıl katliam yaptığını, nasıl çocukları banyoda boğup da kanlı kanlı üst üste yığıdıklarını, kestiklerini biliyorsunuz!..

Kıbrıslı tanıdığım var, anlatıyor:

“—Makarios bizim Kıbrıs’tan gitmemiz için her türlü kolaylığı gösteriyordu.” diyor.

Devlet reisi olduğu zaman talimat vermiş:

“—Müslümanlardan birisinin arazisini almak için mevcut normal fiyatın üstünde fiyat verin, beş misli de olsa alın, dışarıya gitmesini kolaylaştırın!”

Onun için müslümanların arazisini pahalı pahalı, çok güleç yüzle, tatlı dille; “Komşu, arazini alalım. Senin arazin daha fazla para eder. O kadar olur mu, ben sana şu kadar vereyim...” diyerek, arazilerini almışlar.

“—Ben Kıbrıs’tan Avustralya’ya gitmek istediğim için müracaat ettiğimde bir-iki gün içinde işlerimi bitirdiler, işlerim oldubitti, Avustralya’ya gelebildim.” diyor.

Kıbrıs’tan uzaklaşsın, burayı terk etsin, Kıbrıs Yunanlılar’a, Makarios’a kalsın diye Makarios bir politika güdüyormuş: Gidene kolaylık, gidene kolaylık!

Nikos Sampson demiş ki:

“—Türkler hiçbir şey yapamaz. Ben buradaki Türkler’in hepsini iki saat içinde katliam ederim, yok ederim, Kıbrıs bize kalır!”

O da sertlik taraftarı. Makarios parayla alma taraftarı, Nikos Sampson da sertlik taraftarıymış. Hakikaten de bir hücum etmiş ama işte Kıbrıs hadisesini biliyorsunuz, onların düşündüğü gibi olmadı! Gerçi bazı köylerde katliam yaptılar, öldürdüler ama sonunda onların istediğinin tersi oldu!

Zalimlik kendilerinde, hunharlık, gaddarlık, saldırı kendilerinde; hâlâ şimdi de Maraş'ı vs. vereceksin diye utanmadan pazarlığa kalkıyorlar, Batı âlemini kışkırtıyorlar. Batı âlemi de bu meseleyi bildiği halde onları destekliyor. Batı, Sırpların durumunu bildiği halde Sırpları destekliyor.

Neden? Allah'tan korkmadıkları için, kısacası bu! Müslümanlar yok olsun, ölsün!

“–Bunların canı yok mu?”

“–Yok!”

Bunların dinlerinde sakatlık var, kafalarında sakatlık var. Bir de geliyorlar buralarda Hristiyanlık propagandası yapıyorlar da bizim evlatlarımızdan kandırdıkları oluyor, Yehova şahidi olarak vs. aldattıkları oluyor. Allah saklasın, gizliden gizliye, aldattıkları için boyunlarına zincirli haç taktırdıkları oluyor... Kendi misyoner okullarında okuyanları, kandırabildiklerini kandırıp o bâtil dinlerine çekme çalışmaları yapıyorlar.

Allah gözümüzün perdelerini kaldırsın, basiret ihsan eylesin. Hakkı hak olarak görmeyi, Allah'ın dinine sımsıkı sarılmayı nasip eylesin...

Muhterem kardeşlerim!

Şunu hatırlatayım: Allahu Teâlâ hazretleri dilese bunlara nefes aldırılmaz. Allahu Teâlâ hazretleri istese yeryüzünde bunlardan bir tanesini bırakmaz. Ama bu dâr-ı dünya imtihan âlemi olduğundan böyle fırsatlar oluyor. Biz tembellik ettiğimiz için, biz günahkâr olduğumuz için,

biz İslâm'dan uzaklaştığımız için, biz birlik ve beraberliğimizi bozduğumuz için, Kur'an'da buyuruluyor:

وَل تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ

(الأنفال: ٤٦)

(*Ve lâ tenâzeu fetefşelû ve tezhebe rîhüküm*)
“Tefrikaya, ihtilafa düşmeyin; sonra feriniz kaçır, dağılırsınız, gücünüz kuvvetiniz kalmaz, başınıza belâlar gelir.” (Enfal, 8/46)

Onu dinlemediğimizden başımıza bunlar geliyor. “İlim öğrenin, ilme çalışın, onlara karşı silah hazırlayın.” diyor. Allah Kur'ân-ı Kerîm'de bildiriyor:

وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطٍ

الْخَيْلِ

(الأنفال: ٦٠)

(*Ve eiddû lehüm mesteta'tüm min kuvvetin ve min ribâti'l-hayli*) “Gücünüz yettiği kadar onlara karşı güç kuvvet ve cihad için bağlanıp beslenen atlar hazırlayın!” (Enfal, 8/60) diye bize emrediyor.

Bizde silah yok, çalışma yok, gayret yok, birlik beraberlik yok...

Muhterem kardeşlerim! Bir de bana hoca olmam dolayısıyla gelip dertlerini açan kardeşlerim oluyor, ailevî meselelerini söyleyen kardeşlerim

oluyor.

Muhterem kardeşlerim! Allah insanı yanıltmasın, şaşırtmasın, saptırmamasın, ayağını kaydırmamasın; insanın yakınları bu devirde hiç

ummadığı şekilde kötü yollara sapabiliyor. Neden?

Kötülüğün imkânları kolay, çok! Etrafımızda Bütün her şey insanları kötülüğe çekmek için çalışıyor; radyo, sinema, tiyatro, mecmua, gazete... Gazetede tefrika, günlerce:

“—Flört nasıl yapılır, kız nasıl ayartılır?..”

Bunu sayfa sayfa yazıyor da analar-babalar da bu gazeteyi evine alıyor. Cinsel sorunlar vs. diye milleti nasıl aldatıyor.

Müslüman; “Ben de müslümanım! Ben evime mel’un konuları yazan, müstehcen, insanı utandıran, muzır, zararlı şeyleri sokmam!” diyemiyor, kanıyor. Yavaş yavaş, gönlünden kapılıyor, etrafına, sağa bakıyor sola bakıyor, kimse yokken açıp bakıyor!

Biz askerlik yaptığımız zaman; 40-50 tane delikanlı, askerlik çağının delikanlısı, zıpır, akli deli, akli kafasından bir karış yukarıda. dinlisi var dinsizi var, akıllısı uslusunu var...

Ben askere geç gittim, askerliği doçent olduğum zaman, talebelerim ile beraber yaptım. Ben uzaktan seyrediyorum, hiç ummadığın insanlar öyle zaafı gösteriyor ki... Benim İlahiyat Fakültesinden talebem vardı, aynı okulda okul devresini bitirdik. Yüzü tutmadığından yanıma gelemedi; içki içiyordu, namaz kılmıyordu.

Öyleleri vardı, müstehcen gazeteyi ilk önce onun önüne getiriyorlar. Adı da ilahiyat tahsili veya din tahsili yapmış olduğundan, “Hoca hoca, şuna bak...” filan diye alay ediyorlar, o da gülüyor... Kendisinin zaafından dolayı yüzlerine çat diye bir vurup da alay ettirtmeme şecaatini gösteremiyor!

Muhterem kardeşlerim! Şunu söylemek istiyorum: Kusur bizde, Müslümanlığımız zayıf, Allah’ın emrine bağlılığımız gevşek... Çoluk çocuğumuza sahip olmamız lazım. Çocuklarımızı bizden iyi müslüman yetiştirmemiz, takvâ ehli yetiştirmemiz lazım! Çocuk bizim zorumuzla namaz kılmamalı. Çocuk, anasına-babasına doğru yolu gösterecek gibi olmalı! Annesine-babasına hak yolu gösterecek, onu hak yola çekecek olmalı!

Babası lokantasına içki koymak istemiş, çocuk demiş ki;

“—Baba, içki haram.”

“—Ama evladım müşteri gelmiyor, yandaki komşunun lokantası daha iyi çalışıyor, içki koyarsak...”

“—Baba, içki haram, Allah’ın istemediği bir şey. Eğer içkiyi

koyacaksan ben artık bu evde senin kazancını yiyemem, müsaade et, ben evden gideceğim. İçkiyi koyarsan ben evde duramam! Benim evde kalmamı istiyorsan içkiyi koyma baba!” demiş.

Bu ne? Takvâ... Allah’tan korkmak, Allah’ın emrini tutmak!

Evlatlarımızı bizim himayemiz olmadan, zorlamamız olmadan müslüman olarak yaşayacak şekilde, kuvvetli müslüman olarak yetiştirelim.

Dünyaya tamah etmek iyi olmuyor. Derin tecrübe var. Dünyaya tamah edenlerin hepsinin zarar gördüğünü gözlerimle gördüm, kulaklarımla duydum, biliyorum. İsim isim sizin de tanıyacağınız isimlerden misaller veririm. Yüksek mevkiler, tehlike; çok paralar, tehlike... Allah helalinden versin, hayırlısını versin, demek lazım.

İnsanlar şımarıyor. Parayı görünce adam şımarıyor; çocuğu şımarıyor, sapıtıyor! Adam senin arkadaşın, sevdiğin, müslüman, mütedeyyin insan; çocuğu babasının mevkiinden, makamından, parasından dolayı şımarmış, kadın kız peşinde, haydutluk peşinde, kötü yolda... Çoluk çocuklarımıza sahip olalım!

Allah-u Teâlâ Hazretleri Kur'ân-ı Kerîm'de buyuruyor ki:

قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ
وَالْحِجَارَةُ

(التحریم:٦)

(*Kù enfüseküüm ve ehlîküüm nâren ve kûduhe'n-nâsu ve'l-hicâretü*) “Kendinizi ve aile efradınızı, yakıtı insanlar ve taşlar olan cehennem ateşinden koruyun!” (Tahrim, 66/6)

Cehenneme düşmesinler, yanmasınlar diye, gayret gösterelim.

Vaazlardan netice o, işin aslı o: Kendimiz iyi insan olacağız. Çoluk çocuğumuzu koruyacağız. Dîn-i mübîn-i İslâm'a güzel hizmetler edeceğiz.

Allah-u Teâlâ Hazretleri hayırlara muvaffak eylesin... Şerlerden korusun... İki cihanda aziz ve bahtiyar eylesin...

Fâtiha-i şerîfe mea'l-besmele!

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN
27. 12. 1999 - İskenderpaşa Camii

[Bütün HADİS DERSLERİNE PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

